

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 12 - THÁNG 5, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

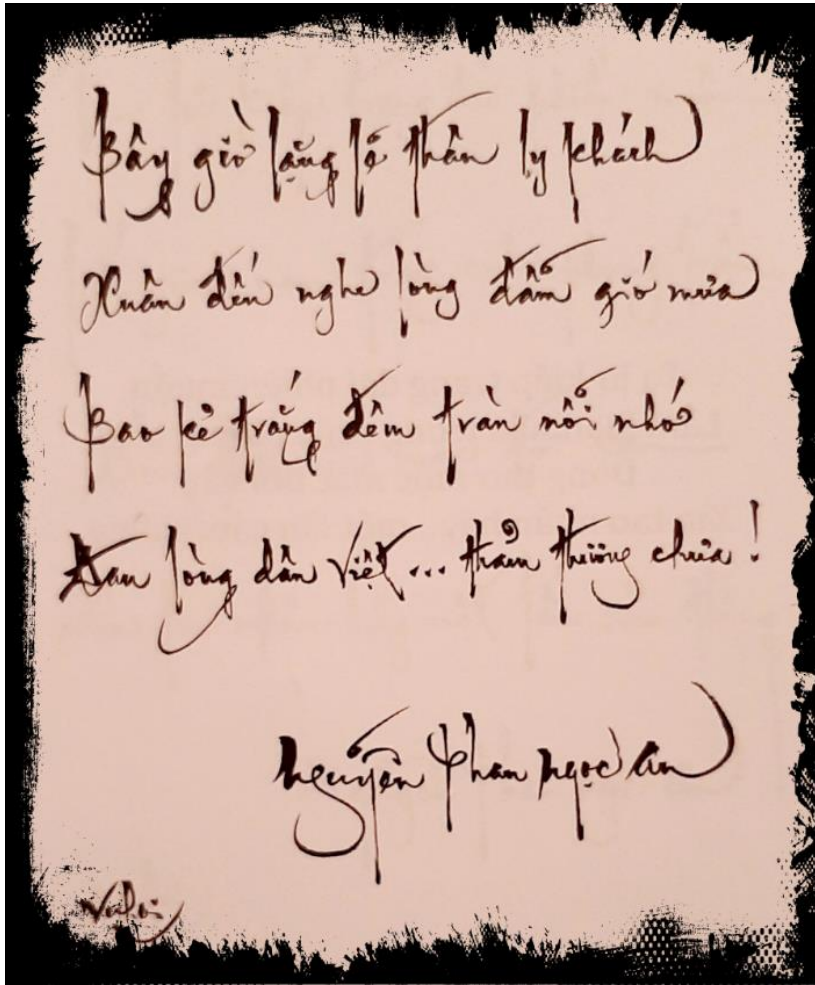
TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 12 - THÁNG 5, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5,6. Ý Anh
7. Trần Quốc Bảo Virginia
8. Đỗ Bình (France)
9. Mùi Quý Bồng/Châm Tá Nhân
10. Nguyễn Vô Cùng
11. Nguyễn Thị Ngọc Dung
12. Nguyễn Thị Thanh Dương
13. Trường Đình
14. Mạc Phương Đình
15. Ngô Văn Giai
16. Đỗ Thị Minh Giang
17. Tâm Minh Ngô Tằng Giao/ Amy Lowell
18. Tâm Minh / NT Ngọc Dung
19. Quang Hà/Phan Khâm/Hoàng Hy/Triệu Bảo
20. Lý Hiểu
21. Diễm Hoa
22. Phương Hoa
23. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
24. Vũ Hối (1932-2022)
25. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
26. Githéa Hoàng Hy
27. Phan Khâm
28. Hoàng Song Liêm
29. Nguyễn Phú Long (1938-2023)/ Phan Khâm
30,31. Tuệ Nga

32. Đăng Nguyên
33. Cao My Nhân
34. Phạm Thị Nhung (France)
35. Kha Oanh
36. Kim Oanh (Úc Châu)
37. Y Thy Võ Phú
38. Nhất Phương
39,40. Thủy Lâm Synh
41,42. Hương Cau Cao Tân/ Bàn Bá Lân
43,44. Thanh Thanh/Lý Tổng
45. Vương Thanh
46,47. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
48. Nguyễn Mây Thu (France)
49,50. Tuệ Trung Lê Trọng Dũng
51. Minh Thúy Thành Nội
52. Thy Lệ Trang
53. Hoa Văn

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

Bây giờ lặng lẽ thân ly khách
Xuân đến nghe lòng đắm gió mưa
Bao kẻ trắng đêm tràn nỗi nhớ
Đau lòng dân Việt ...thảm thương chưa?

Thơ: **Nguyễn Phan Ngọc An**
(trích trong tập thơ "Những Đóa Hoa Tim- 2017)
Thư pháp: **Vũ Hối**

Trăng Mộng Sông Mơ

(Vài giòng xúc cảm về tập thơ **Bên Giòng Thủy Nguyệt** của thi sĩ **Vương Thanh**)

Bên Giòng Thủy Nguyệt đọng lại trong tôi một cảm giác mộng mị mơ màng. Tôi như vừa mơ thấy mình bay qua một giòng sông cũ, những bến bờ xưa mịt mờ khói sóng. Tôi bay, bay mãi, thấy bóng mình bập bênh, bóng ai xa vắng, và rồi tất cả chỉ là hư ảo chìm vào mưa bay trắng xóa cuối trời.

Sông qua cổ độ
tìm bóng trăng xưa
ngưòi về hư ảo
trắng giọt sương mưa.

Tối hôm qua, con sông Indian River mênh mông lóng lánh trăng 16. Có ánh sáng nào đẹp dịu dàng hơn ánh trăng hiền hoà bát ngát trên sông? Nhìn sông trôi, tôi tự hỏi sông có mơ không. Nếu sông cũng mơ, thì không biết những giấc mơ của sông có đẹp huyền hoặc và đầy thi vị như những giấc mơ của **Bên Giòng Thủy Nguyệt** không nhỉ.

Sông mềm như lụa
nước óng như tơ
ôm trăng soi bóng
trôi một giòng mơ.

Sông trăng là đây
mênh mông là đó
tình người đọng lại
một giấc mơ dài.

Ý Anh

Vero Beach, FL
April 7, 2023

THẮT THỦ

*Tháng tư người mùa xuân hoa lá
Riêng tôi buồn xuân vắng lá hoa
Xuân tháng tư người vui trong nắng
Tôi tháng tư thất thủ tình rằm.
Xuân đến và trôi qua tháng tư
Vực sâu vang vọng những biệt từ
Tháng tư thất thủ buồn câm lặng
Trói tôi sợi tóc xiết ngàn năm.*

Ý Anh

GỞI

*Lá cuốn theo dòng lá trôi xa
Mênh mông cõi rộng chốn bao la
Kiếp sau nếu lá về với biển
Xin gửi giùm theo chút muộn phiền.*

Ý Anh

CÂU CÁ

Cá ơi, đừng có đớp mồi!
Buông câu, ta chỉ muốn ngồi nhìn mây.
Bệnh bỗng trôi dạt tới đây,
Cùng mang thân phận lưu đầy như ta.
Chân trời góc biển không nhà,
Hình hài vãn cấu, xót xa luân hồi.

Cá ơi, đừng có đớp mồi!
Buông câu, ta chỉ muốn ngồi nhìn trăng.
Đường đời, xuôi ngược lãng nhãng,
Thủy chung riêng một bóng Hằng theo ta.
Ai xưa mài kiếm trắng tà,
Nay mài nghiên bút, ta hòa máu tươi.

NIỀM ĐAU NĂM NGÓN

Tôi nhìn vào bàn tay,
Niềm đau đứt ruột, hôm nay hiện hình!
Ô hay, có phải tay mình?
Bàn tay khói lửa chiến chinh thuở nào!
Tay này đã vượt núi cao,
Băng rừng lội suối, tiến vào chiến khu.

Ngón này nổ súng diệt thù,
Ngón này nghiên cứu bản đồ hành quân,
Ngón này gọi máy truyền tin,
Ngón này âu yếm anh dành cho em.
Ngón này đốt thuốc thâu đêm,
Cho bao phiến lụy bay lên mây trời!

Hiểm nguy là trọn một đời,
Con đường sinh mệnh, rối bời như tơ.
Công danh sự nghiệp mờ mờ,
Bao nhiêu đứt đoạn bên bờ nhân duyên.
Hồng hoa lên đỉnh kim tinh,
Cuộc đời bầy nổi ba chìm gian nan!

Cá ơi, đừng có đớp mồi!
Buông câu, là để ta ngồi ta mơ.
Từ thân lưu lạc tới giờ,
Viết hoài chưa trọn, bài thơ liên hoàn.
Ôm lời thề với giang san,
Vẫn còn cú mặt, lang thang quê người.

Cá ơi, đừng có đớp mồi!
Buông câu, thủ tịnh ta ngồi nhìn ta.
Cái răng cái tóc thẳng hoa,
Cái hôn bắt túc, còn là vô danh!
Chợt nhìn đáy nước long lanh,
Cá hay ta nhỉ, lượn quanh cái mồi?

Trần Quốc Bảo - Virginia

Bàn tay phạt bắc bình nam,
Bây giờ cầm cái mỏ hàn quơ quơ!
Bàn tay dựng Nước dựng Cờ,
Bây giờ khoanh cánh đứng chờ xin cơm.
Sượng sùng chẳng giám soi gương!
Nhìn mây phiêu bạt mà thương thân mình!

Đã coi thường lẽ tử sinh,
Mà sao Nước mất, thân mình còn đây?
Ngâm hồn vào đáy men say,
Vẫn không quên được chuỗi ngày thê lương!
Cúi đầu người nhớ Quê Hương,
Còn tôi úp mặt vào lương tâm mình!

Cách sông hát khúc hậu đình,
Ở đây cách biển, mặc tình xướng ca!
Đã đành, mất Nước, tan nhà,
Nhưng hồn Tổ Quốc trong ta vẫn còn!
Bàn tay nắm lại sắt son,
Một ngày còn sống là còn vùng lên!

Trần Quốc Bảo - Virginia

KIỆP NGƯỜI

Chiều lên nắng ngả vàng khu phố,
Nghiêng xuống đời ta vạt lụa thơ.
Hầm vắng những bàn chân bước vội,
Métro buồn khúc nhạc mơ hồ.
Hỡi nàng mắt xanh môi sầu mộng,
Tấu làm chi ca khúc não lòng?
Lời hát vút cao như tiếng khóc,
Chạnh buồn, ta tủi kiếp lưu vong
Em ly loạn xô vào gió bụi,
Sống quê người chắc cũng bơ vơ?
Nàng mắt xanh ôm đàn nức nở.
Ai qua đây xót cảm hồn thơ?
Khách qua lại hững hờ giai điệu
Tàu đã xa, ta vẫn thẫn thờ!

Đỗ Bình (France)

Tranh: Thanh Trí

BIỂN VÀ HOA

Mùa ly loạn em ra đi năm ấy
Thuyền lênh đènh
hoàng hôn ráng chân mây.
Trời gió nhẹ biển loáng màu nắng ngả
Nghiêng xuống em lấp lánh giải ngân hà.
Đêm trở gió chiếc thuyền con thăm thẳm,
Biển hãi hùng trời đất rất xa xăm!
Từng lớp sóng ngọn cuồng như thác đổ,
Bao kiếp người thành bọt sóng hư vô!
Trên sóng nước em bồng bênh trôi mãi
Trôi theo trăng về lối ngõ thiên thai.
Biển và em là bài thơ dang dở
Dòng sông quê đành gởi lại bến bờ!
Em theo sóng về thiên thu cõi mộng
Biển vẫn xanh hồn thành đám mây hồng.
Như pho tượng đượm nét buồn thế kỷ
Đời chìm sâu những giai điệu tình si
Tít mù khơi loài chim nhỏ thiên di,
Vút tiếng hát từ xa xăm mộng mị
Về biển xanh mang theo chút phù sa
Sóng dìu em vào tận cõi thiên hà
Em chắc lạnh nơi hành tinh băng giá?
Chiếc tàn y sao đủ ấm làn da!
Sóng nhấp nhô biển hoàng hôn trắng xóa,
Mắt em buồn màu cỏ úa xót xa!
Ôi giai nhân trong đáy nước nhạt nhòa,
Em trôi mất mảnh thuyền xưa mục rã!

Đỗ Bình (France)

ÔM GỐI

Hạnh phúc ai kia biết chữ nhàn
Chẳng màng vương tướng,
lụy hồng nhan
Mặc người ôm mộng, ta ôm gối
Ôm cả cái không trên thế gian

Nguyễn Trí Thành

Fair Oaks, 4-9-2022

ABRAZO LA ALMOHADA DEL CUERPO

Feliz quien conoce la palabra ocio
No me importa el poder del rey,
No me importa la belleza de la reina
Abrazas el sueño como quieres,
Yo abrazo la almohada del cuerpo
Abrazo la nada en este mundo.

Mùi Quý Bồng

(Poema original de Nguyễn Trí Thành)

*****

LĂN LỐC TRONG ĐỜI

Lăn lóc đời chi, cứ hưởng nhàn
Xác thân vò vỡ, héo dung nhan
Trước sau rồi cũng rời dương thế
Ích gì vật lộn cõi nhân gian?

Châm Tá Nhân - 04/14/2022

RODANDO EN LA VIDA

Para que rodar en la vida
No es mejor disfrútarla
Cuerpo arrugado, cara marchita
Antes o después, nos quitamos este mundo
Cuál es el uso de la lucha contra el destino?

Châm Tá Nhân

Tranh: Mùi Quý Bồng

GỬ THÚY KIỀU

*Ta chẳng hồng nhan cũng bị đày
Quê người bầm giập giữa đời nay
Bóng gầy nghiêng ngả trời giông tố
Hồn rạc mơ hồ nội cỏ may
Bạc phận người sầu, hôm lại sớm
Thanh y ta hận, tháng qua ngày
Ngàn xưa mấy nỗi còn ray rút
Một chút tâm tình gửi gió bay*

nguyễn vô cùng
(Trông Vời Cổ Quốc)

NGƯỜI VIẾT SỬ

Nguyễn Thị Ngọc Dung

Vài dòng thơ cho anh
Người chiến sĩ lừng danh
Xuất quân trăm trận thắng
Sa trường xưa tung hoành:

Bình Trị Thiên, Hạ Lào
Mùa hè nào đỏ lửa
Vùng An Lộc, Thường Đức
Ngọn Đồi Máu Quảng Nam

Vung súng gươm diệt Cộng
Leo đèo, lội đầm hoang
Băng rừng, vượt núi hiểm
Lửa đạn không kinh hoàng.

Xông pha khắp mười phương
Máu thấm đất quê hương
Hiên ngang trai thời loạn
Thân chạm trổ vết thương.

Mũ lưới sắt đội trời
Đêm mờ sao lưng đồi
Tóc xanh phai mưa gió
Gối đất màn sương rơi.

Quên mùa vàng hoa mai
Nở bên giậu nhà ai
Quên thị thành quyến rũ
Ánh đèn màu liêu trai.
Thừa tình yêu tổ quốc

Chiến hữu muôn cánh tay
Không người lo vận nước
Làm sao thời thế xoay.
Mưa nào vá được trời
Chước nào nghiêng được đất
Niềm hy vọng duy nhất
Toan cứu lấy Sài Gòn!

Trong giây phút sống còn
Làn sóng người ra biển
Anh ngược chiều dòng sông
CỐ GẮNG* trận cuối cùng.

Nhưng quân thiếu súng thưa
Đành nhìn thấy thủ đô
Nghẹn ngào trong thất thủ
Hàng ngũ tan bơ vơ.

Như dao đâm đởn đau
Như tên xuyên rướm máu
Tù đầy hận rừng sâu
Bao năm sâu thất thế.

Đất tạc dung bây giờ
Vững bền tâm đợi chờ
Vọng về quê hương cũ
Chiêu vong hồn thảng tự...

Tuyên dương người chiến sĩ
Sao anh dũng bội tinh
Dãi ngân hà lung linh
Trời thơ vang lẫm liệt.

Vinh danh người anh hùng
Trao tặng một bông hồng
Thắm màu tim làm mực
Viết trang sử cuối cùng.

* **CỐ GẮNG:** *Châm ngôn của các lực lượng chiến đấu Dù*

QUỲNH THÁNG NĂM

Đêm qua hoa Quỳnh nở
Lúc nào tôi không hay
Quỳnh âm thầm rụng rở
Bước vào cõi trần ai.

Kiều sa trong bóng đêm
Một lần sống và chết
Quyến rũ một mùi hương
Cho lòng tôi mê mết.

Sáng nay tôi thức dậy
Cứ tưởng mình ngủ mơ
Ra vườn sau chợt thấy
Đóa Quỳnh nở bao giờ.

Tôi trách tôi vô tình
Để cho hoa bở ngỡ
Đêm qua Quỳnh một mình
Có lạnh không vì gió?

Tôi trách Quỳnh nữa đó
Sao không hẹn với tôi
Một đêm khuya tình tự
Tôi và Quỳnh chơi vui.

Hỡi đóa Quỳnh tháng Năm
Tình khô màu hoa trắng
Tôi mơ một tình Xuân
Dẫu là phù du lắm.

Hôm nay Quỳnh héo tàn
Hương thơm bay đâu mất
Tháng Năm này vẫn còn
Tình Xuân chưa vui hết.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Lời Nguyện Ước

Con xin quy giới nương về Tịnh Độ
Chấp trì danh hiệu Phật A Di Đà
Dầu cho chướng duyên chập chùng giăng bủa
Dầu cho não phiền sâu ưu tiếc nuôi
Dầu cho khốn nghèo nhọc nhằn năm tháng
Vãn A Di Đà buộc trên ý niệm
Vãn A Di Đà vượt phá vô minh
Vãn A Di Đà giữ vững niềm tin
Cực Lạc Tây Phương, con nguyện sanh về

Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô A Di Đà Phật

Con xin quy giới nương về Tịnh Độ
Chấp trì danh hiệu Phật A Di Đà
Dầu cho vô thường ốm đau tật bệnh
Dầu cho hơi thở tàn suy hấp hối
Dầu cho xác thân chiều nay xả bỏ
Vãn A Di Đà buộc trên ý niệm
Vãn A Di Đà vượt phá vô minh
Vãn A Di Đà giữ vững niềm tin
Cực Lạc Tây Phương, con nguyện sanh về

Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô A Di Đà Phật

Trường Đỉnh

UK, sương mù già 2023

BĂNG KHUÔNG

buổi chiều đang nghiêng xuống
chạy dài theo dòng sông
đường chân trời xa lác
chim bay vào vô cùng
chút ráng trời vàng quạch
trái lên chiều mênh mông
mịt mờ sau dãy núi
màu xanh của chiều rừng
phía sau vùng kỷ niệm
tiếng chuông vào hư không

buổi chiều nghiêng xuống thấp
giọt nắng vừa tan rồi
sương mù vừa thức dậy
tràn lên vùng mây trôi
mây mù qua nỗi nhớ
che khuất màu chia phôi
phía sau vùng kỷ niệm
mang mang sầu khôn nguôi

một mình người ở đó
tuổi già cùng buổi chiều
phía sau vùng kỷ niệm
cô đơn và tịch liêu
còn chút gì để lại
ngoài nỗi buồn quạnh hiu.

mạc phương đình

BIỂN & EM

*Em đã đến một chiều trên biển vắng
Trời trong xanh lấp lánh những vì sao
Một vầng trăng mây thả nhẹ chiêm bao
Em đã đến làm xôn xao sóng biển.*

*Tóc em thả bình yên từng sợi nhỏ
Trên vai gầy theo năm tháng đợi trông
Nơi quê nhà trong ánh mắt em mong
Mùa Xuân sang anh lại về thăm nhà.*

*Anh mãi nhớ một chiều trên biển xa
Thuyền anh đi lướt sóng cánh buồm căng
Vượt trùng khơi xa biển lạnh xanh xao
Đêm buông xuống ngàn thương nhớ dâng cao.*

*Tháng năm qua ngàn dặm biển lạnh căm
Mây bay hoài trong sương khói biệt tăm
Em nơi này chờ anh bên xóm vắng
Ngày đơn côi nghe lòng buồn vời vợi.*

*Rồi từ đó biển xa bao thương nhớ
Em trở về với phố nhỏ mưa sa
Trên con đường lá cỏ đợi ai qua?
Trên nét mực thu pha màu rất nhẹ.*

Ngô Văn Giai

* (TRÍCH THI TUYỂN “CHIỀU QUÊ NGOẠI”)

Áo Trắng Học Trò

Mối tình anh ấm nồng như nước biển
Sóng dạt dào vỗ mãi khúc trầm ca
Ngọn gió vờn bay vạt áo hai tà
Em tha thướt trong những chiều gió lộng

Tóc em dài cho hồn anh mơ mộng
Dáng mơ buồn hồn vọng tưởng đêm thâu
Mong thời gian đừng làm mất ưu sầu
Đôi má xinh luôn điểm màu hồng phấn

Giờ tan trường anh khẽ lén nhìn ngắm
Còn ngại ngần chưa dám tỏ lời thương
Chợt nghe lòng giăng mắc sợi tơ vương
Anh vội viết bài thơ tình ngây ngất

Chỉ mong sao gió đừng thổi đi mất
Cho lòng anh ngừng trống vắng cô đơn
Ước mong em đừng ôm mãi nỗi hờn
Tình học trò mai sau thành duyên kiếp.

Đ T Minh Giang

The Peddler Of Flowers

I came from the country
With flowers,
Larkspur and roses,
Fretted lilies
In their leaves,
And long, cool lavender.

I carried them
From house to house,
And cried them
Down hot streets.
The sun fell
Upon my flowers,
And the dust of the streets
Blew over my basket.
That night
I slept upon the open seats
Of a circus,
Where all day long
People had watched
The antics
Of a painted clown.

Amy Lowell

(1874-1925)

Người Bán Hoa Dao

*Tôi từ vùng quê ra
Mang theo gánh hàng hoa,
Hoa hồng, hoa phi-yến,
Hoa huệ đẹp thướt tha
Phô muôn cánh kiêu xa,
Hoa lan-hương mặn mà.*

*Tôi chở gánh hoa tươi
Đến khắp cửa nhà người,
Xuôi phố phường nóng nực
Đi rao bán mọi nơi.
Muôn tia sáng vừng dương
Rơi trên những cánh hoa,
Bụi đường bay nhạt nhòa
Vương trên gánh phong sương.
Đêm đó tôi ngã lưng
Ngủ ngoài trời chập chờn
Trên ghé rạp xiếc lạ,
Nơi mà suốt ngày qua
Thiên hạ cười hề hả
Coi chú hề giấu trò
Mặt vẽ đủ màu hoa.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

ĐƯỜNG HOA (Xương)

Ngàn thông cùng tấu khúc hoan ca
Vui đón người em ở chốn xa
Gió núi mơn man vờn gót ngọc
Hương rừng ngan ngát ướp chân ngà
Đường hoa xao động câu tình tứ
Đốc đá ngân vang điệu thiết tha
Từ buổi em xuôi về phố cũ
Đá mòn tâm sự lặng kề hoa.

TÂM MINH (Virginia)

ĐỜI HOA (Họa)

*Cuộc đời vẫn đẹp những lời ca
Dù bóng hoàng hôn thấp thoáng xa
Hạ trắng không e màu nắng thắm
Thu vàng chẳng thẹn ánh trăng ngà
Đông phong bùng lửa tim nồng ấm
Xuân vũ tưới vườn lòng vị tha
Tiếng hát mộng mơ cung tuyệt diệu
Câu thơ điểm lệ dệt đời hoa.*

NGUYỄN THI NGỌC DUNG

(Virginia)

GỎI MỘNG

Xướng

Thấm thoát ngày đưa nhẹ bóng câu
Người đi hải giác nhớ giang đầu
Chiều nghe sương đọng hai hàng liễu
Sớm ngắm mây giăng một phiến sầu
Xé nửa bài thơ chùi ngón lệ
Treo nghiêng tấm họa ngược bờ dâu
Bao giờ trở lại quê mình nhỉ?
Gói mộng đoàn viên... một chuyến tàu.

Quang Hà - Feb 11, 23

Họa 1:

TRĂM NĂM

Mở tập thơ tìm đọc mấy câu
Nhớ như in lá ép trang đầu
Bàn tay Mẹ đặt chiều u uẩn
Ánh mắt người trông nét thắm sâu
Cái vạc cái cò xa ruộng lúa
Con tầm cái kén vắng nương dâu
Trăm năm chưa thể quay đầu lại
Vẫn biết bao nhiêu cuộc lữ tàu

Phan Khâm - tháng 2-2023

Họa 2:

KHAI HỌA

Khai bút họa bài chung mấy câu
Nhưng tâm bất tại lúc xuân đầu.
Ý còn lơ lửng mang bao nhớ,
Tình mãi quanh co gợn tí sầu.
Mực cạn sao tô màu thương hải,
Bút cùn sao viết chuyện nương dâu.
Quê cha mong mỏi mau thay đổi
Cùng hẹn hồi hương bước xuống tàu.

Githéa Hoàng Hy

Họa 3:

ƯỚC HẸN

Lòng buồn... gượng gạo hát đôi câu
Giấu cảnh chờ trông... bạc mái đầu
Cuộc gọi đêm thâu tê nỗi nhớ
Sương buông chiều vắng trĩu cơn sầu
Thời gian khó xóa mùa giông bão
Ký ức nào phai dấu biển dâu
Ước hẹn ngày vui xưa quốc nạn
Hồi hương nhộn nhịp... những đoàn tàu!

Triệu Bảo - 02.2023

TRĂNG TÀN

Với bóng trăng tàn, uống rượu sông
Cạn thêm chén nữa chẳng vui buồn
Đường vắng kèn đệm màn hoan lạc
Phố vắng đàn rung nhạc loạn cuồng
    Xác đã liệm cùng cơn bão dậy
    Hồn còn hoài niệm biển mưa tuôn
    Đêm mai đời cũng không gì lạ
Với bóng trăng tàn uống rượu sông.

Lý Hiểu

À TOI

*À toi, à notre dernier amour
Qui se transforme en poèmes
Moi qui t'aime toujours en silence
Comme tu m'aimes dans mes rêves.*

*Des fois tu m'ensorcelles et je n'ose
Chercher un espoir dans ton regard
Je me tords, je me plie de ton amour
Je te supplie, juste un peu d'amour ...*

*Perdu dans ton silence immortel
Même dans ton regard qui me vacille
Laisse-moi deviner tes paroles
Qui me disent tant de choses ...*

*Laisse-moi te dédier ce poème
Rien que pour nous, je t'en supplie
Lis-le en pensant à mon amour
Avorté en plein nuit d'été.*

Diễm Hoa

CƠN MÊ THÁNG NĂM

*CỔ THƠM - thơm bốn phương trời
Cho VẤN HỌC Việt rạng ngời năm châu
Bút ngà bông thả đôi câu
Nhớ thời mực tím vệt sấu bóng loang*

*Bâng khuâng xao xuyên bàng hoàng
Trường xưa giờ gánh vô vàn bể dâu
Chớm hè dáng phượng còn đâu
Bay bay tà áo bên cầu bóng soi*

*Nét hồng ửng mộng bờ môi
Chao nghiêng cánh bướm nụ cười liêu trai
Cơn mê ngày ngắn đêm dài
Tim say hồn lịm vì ai đợi chờ*

*Tháng Năm thương sóng vỗ bờ
Vàng mây quá khứ lượn lờ bên song
Xôn xao đan rối tơ lòng
Đàn nâng dây thắm trải cung trầm buồn...*

Phượng Hoa - APR 10, 2023

TÔI YÊU

Tôi yêu trăng sáng đêm rằm,
Yêu mùa Thu sớm lá vàng còn treo
Yêu mưa Thu rớt buổi chiều
Yêu bài Thơ đẹp chắt chiu mộng tình!

Tôi yêu sương sáng lung linh,
Yêu hương cỏ ướt nếp mình bên hoa
Yêu đêm thiếu ánh rặng ngà
Yêu sao lấp lánh đèn hoa khắp trời...

Yêu mùa giá lạnh tuyết rơi,
Yêu bên bếp lửa tình khơi ấm lòng
Yêu chiều mưa lạnh vào Đông
Yêu Ai trao tiếng Yêu lòng trong Thơ?

Tôi yêu tiếng nhịp của giờ,
Yêu thời gian tặng mộng mơ cõi trần
Yêu Tình xa lẫn Tình gần
Yêu Thơ đưa lối dẫn đường chờ mong...

Tôi yêu buổi sáng Xuân hồng,
Yêu lần sánh bước đôi lòng chung đôi
Yêu mùa Xuân đã yêu rồi
Yêu Người như đã từ đời kiếp nao?

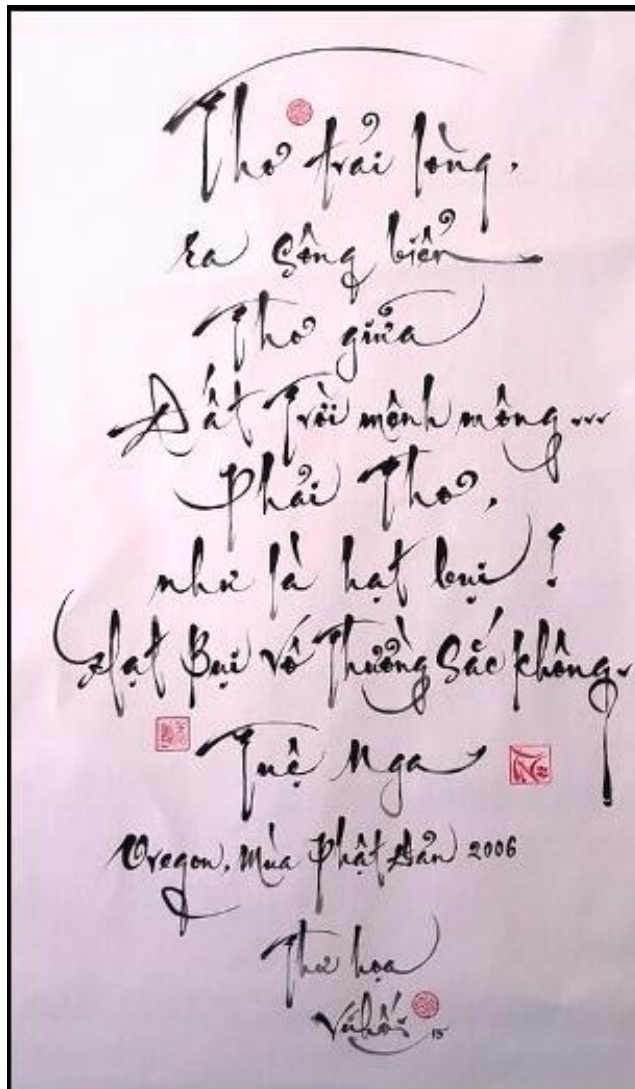
Tôi yêu buổi sáng mưa rào,
Yêu hoa nở rộ lối vào Yêu Đường
Yêu con bướm lượn trong vườn
Yêu rừng Hoa nở đưa hương thơm nồng!

Tôi yêu gió Hạ thổi lồng,
Yêu mây dẫn lối gió nồng đưa hương
Yêu bờ cỏ dại bên đường
Yêu xanh màu biếc
mùa thương không nhà!

Tôi yêu nắng Hạ chan hòa,
Yêu hàng chữ đẹp gấm hoa thêu thùa
Yêu hàng lúa mạ đang đưa
Yêu Hoa yêu cả đóa hoa đang tàn...

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

Thơ: **TUỆ NGA** / Thư họa: **VŨ HỐI** (1932-2022)

MỪNG XUÂN HẠNH PHÚC

Tình Xuân luôn vẫn bao la
Dù trăm năm mới tình ta chẳng nhỏ!
Tình quê tình nước tình nhà
Tha hương lưu lạc tuổi già vẫn vương!

Saigon Hanoi nhớ thương!
Nửa đời viễn xứ tuyết sương nhọc lòng
Phát triển đất nước chờ mong?
Vinh quang con cháu Lạc Long muôn đời.

Việt Nam xa cách biển trời
Quê Hương Nam Bắc một thời phân ly

Bắc Trung Nam có khác gì?
Con Rồng cháu Lạc Xuân thì ước ao
Cuộc đời hạnh phúc được bao?
Ngàn trùng xa cách lẽ nào quên Xuân?

Cuộc đời sống chết phù vân
Hợp tan ly cách bao lần ai hay?
Đón Xuân hạnh phúc năm nay
Vai kề tay nắm chặt tay vui cười!

THÁI HƯNG / PGH

Vấn Hồng

Em vẫn hồng như xưa
Qua năm tháng nắng mưa
Em luôn là thần tượng
Tóc trắng chừ lụa thưa...

Githéa Hoàng Hy

Nợ Mai

Ta đã nợ Người, nợ tình, nợ nghĩa
Nợ cả cuộc đời suốt kiếp cưu mang.
Người đã ra đi từ biệt thế gian,
Ta mỗi lúc nhìn hoa sầu khó nén...

Githéa Hoàng Hy

Đóa Cúc Vàng

Tuy muộn màng nhưng hoa vẫn tươi
Chào Xuân duyên dáng mỉm môi cười.
Sương khuya còn đọng tỏ nhan sắc.
Nắng sáng xuyên nghiêng sắc vẹn mười.

Githéa Hoàng Hy

MÙA XUÂN CỘI MAI GIÀ

Mùa xuân cội mai già
Biên ải nhìn xót xa
Quê cha giờ đã mất
Hờn tủi sắc hoàng hoa
Vàng úa cả đời hoa

Nghẹn ngào mùa chia ly
“Việt điệu sào nam chi”
Cành cây nào khô héo
Đổi đời phía bên kia
Cuộc đời phía bên kia

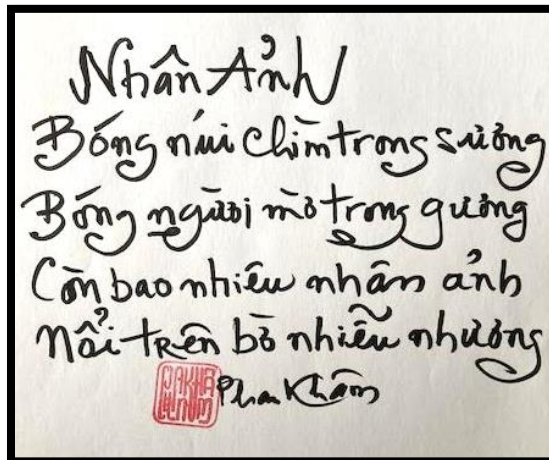
Hương dương dầu chân quỳ
Cuối trời chiều tắt nắng
Mẹ xõa tóc sầu bi
Tơ liễu rũ sầu bi

Quần quại bước chân đi
Trong vũng lầy oan trái
Chia đôi bờ quan tái
Hiu quạnh xác tử qui
Cát bụi xác tử qui

Phan Khâm

Mùa Xuân Cội Mai Già – Thơ: Phan
Khâm; phổ nhạc: Trần Đại Bản

<https://www.youtube.com/watch?v=bRTrVV8ryQ>

GẶP LẠI BẠN CŨ

*Năm mươi năm trước vẫn tao mày,
Ngó sững đầu nhau tóc trắng bay
Bá cổ, ôm nhau cười ngặt nghẽo
Quê người, đất khách gặp nhau đây.*

*Ôn lại biết bao ngày tháng cũ,
Tuồng chùng đã vỡ lọt qua tay
Nào hay vẫn ủ trong tiềm thức
Dấu mộng đời trai đã lạt phai.*

*Nhớ thời bạch diện áo thư sinh,
Nhớ thuở hàn vi ước mộng lành
Nhớ thuở mắt trong tình mới chớm
Ngẩn ngơ màu áo, áo ai xanh.*

*Tuổi ngọc qua mau đầu điểm bạc,
Biển dâu, dâu biển biết bao lần
Quê hương đã mấy mùa hoa gạo
Xứ lạ còn nhau đây cố nhân!*

HOÀNG SONG LIÊM

BÀI THƠ MỞ ĐẦU

Xướng

Chữ nghĩa năm nao đã cũ càng
Mà như hình bóng vẫn đa mang
Nỗi niềm ai thấu qua dăm vụn
Tâm sự mình hay thoáng mấy hàng
Nào biết Bao Nhiêu Tình diệu vội
Thì ra vô số chuyện lan man
“Khuyến cân cánh tận nhất bồi tửu”
Giở sách đèn khêu trang lại trang.

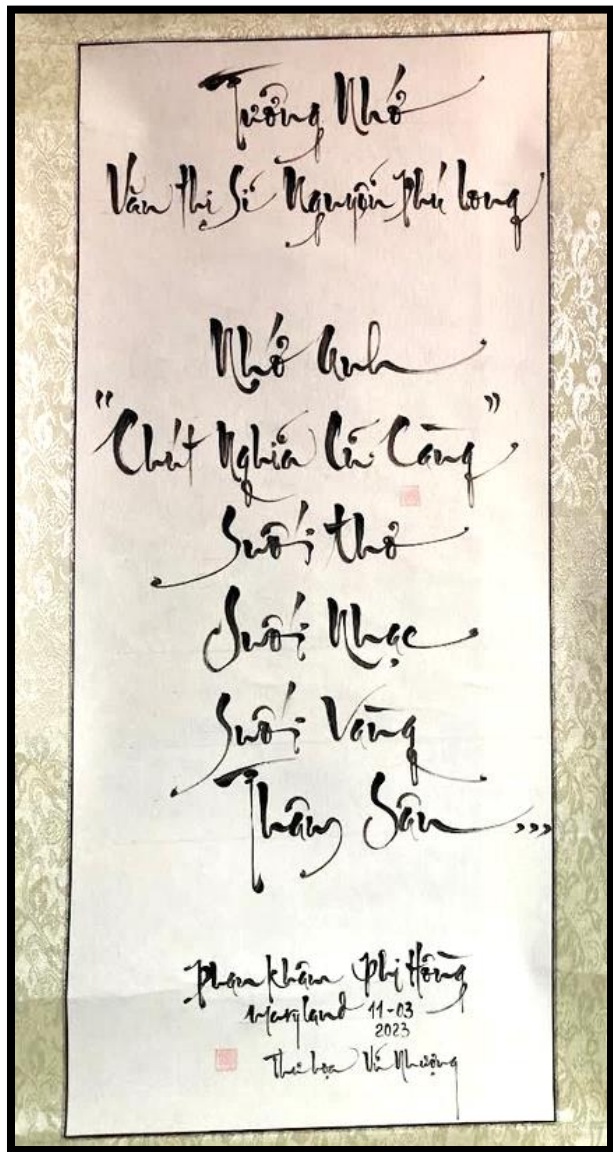
Nguyễn Phú Long (1938-2023)

ĐOẠN KẾT

Hạ

Tôi khóa tình em thật kỹ càng
Qua bao dâu bể vẫn cưu mang
Phôi pha nét bút thời tan lớp
Nao núng thanh gươm buổi rã hàng
Có biết Bao Nhiêu Tình sừng sốt
Không quên ngàn lối mộng miên man
Dừng chân đâu nhĩ? Đòi phiêu bạt
Đoạn kết chưa nằm ở cuối trang

Phan Khâm

(Bức Thư họa do Vũ Nhượng thực hiện với thơ của Phan Khâm để gửi tặng bà quả phụ Nguyễn Phú Long)

THÁNG TƯ ! MỘT KHỐI SÀU DÀI ...

Cơn Mưa bất chợt chiều nay
Lại nghe thương nhớ đong đầy Thơ tôi
Mùa Trăng xưa đã xa vời
Mùa Thu tuổi ngọc, nắng trời hoa niên...

Quê Hương ! Vẫn đó ba miền
Dân tôi hiền hậu ! Rừng Tiên cội nguồn...
Người đi lạc phố mù sương
Vọng chân trời cũ mà hồn lênh đênh !

Thương ai lên thác, xuống ghềnh,
Thương Thơ lạc tứ ! mộng mênh Thơ sầu
Nguồn Sầu ! Thả Gió về đâu !
Tưởng như Gió hát ngàn câu Ân Tình ...

Chia ly không một trường đình
Tháng Tư ! Bão Nổi ! Thương mình !
Thương ai...
Tháng Tư ! Một Khối Sầu Dài !
Đổi Đời ! Ai Vọng chân trời TÌM QUÊ !!!
Hoang Vu ! Mây Trắng Đường Về...

TUỆ NGÀ

Oregon, Miền Tây Bắc - 4/11/2023

THƠ QUÊN

Bao năm rồi lưu lạc
Lòng vẫn nhớ quê xưa
Nhớ hàng Cau, luống Cải
Bờ sông mát bóng Dừa

Bao năm rồi viễn xứ !
Quê Hương chìm khói sương
Trời quê ai nắng ngọt
Sao nghe hồn tà dương

Bao năm rồi lữ khách !
Tình trầm trong khói Thu
Quê Hương ! Chiều quan tái ...
Thoáng bóng Đồi Phù Du !

Bao năm rồi bước mỗi
Viết chưa tròn Ý Thơ !
Núi ngàn năm vẫn đó
Có nghe lòng hoang sơ ...

Phố chiều nay Mưa Bụi !
Lữ Khách nào, Tìm Thu ...
Chỉ thấy trời sương trắng
Núi Hồng Sầu Thiên Thu ...

Bao năm rồi vẫn Nhủ
Phần Còn Lại, Cho Thơ,
Thơ Quên ! Ngày Nắng Lửa...
Thơ Quên ! Tháng Sương Mù !

Thơ Ném Sầu ra Cửa
Để Thấy Đòi Lại Thơ !

Bao năm rồi phiêu bạt,
Lâu quá mới lại mơ
Đêm qua mơ mình lạc
Giữa Ngân Hà ngẩn ngơ ...

TUỆ NGÀ

THƠ QUÊN (thơ Tuệ Nga - nhạc Mộc Thiêng - hòa âm Quang Đạt) ca sỹ Ngọc Quy
<https://www.youtube.com/watch?v=Gxppi6sm1Ao>

ĐẾM BƯỚC ĐỜI TA

Ta đếm đời ta những bước chân
Phong lưu đi mãi tới phong trần
Lên cao gối mỗi chân chôn bước
Ngó xuống sau lưng lạ lắm dần.

Xa xuôi thân thuộc không còn mấy
Gần gũi bạn bè ngại kết thân
Chốn cũ ngậm ngùi thay chủ mới
Màu hoa phong sắc cũng lằng lằng.

Ta đi đếm bước đời vô tận
Xuân tới Thu qua Đông lại gần
Em hỏi bao giờ ta dừng bước?
Ngại ngừng thế sự mãi phân vân.

Ta đi tìm mãi chân trời mới
Từng bước hư vô phong kín dần
Một sớm bên bờ sông hữu hạn
Lặng nhìn thế sự mà băng khuâng.

Quên em hiện diện nơi trần thế
Vẫn đẹp như mơ đến vạn lần
Ta nợ tình em bao kiếp lạ
Thôi đành hoang phế để sầu dâng.

Đăng Nguyên

CỜ VÀNG

Lá cờ vừa kéo lên cao
Trời bao la đã đón chào cờ thiêng
Sắc cờ chan chứa hoàng kim
Màu vàng dân tộc vươn lên vô cùng

Cờ chưa sợ hãi bão bùng
Gió chưa xé rách cờ trong tâm hồn
Cờ vàng trên khắp non sông
Cờ ơi tình nghĩa mênh mông quê nhà

Cờ bay khắp nẻo đường xa
Từ đi mang cả sơn hà theo nhau
Sao chưa trở lại tuyến đầu
Lấp đầu thương đã hằn sâu hận thù

Cờ vàng trải rộng thiên thu
Nắng mưa rức rở Tự Do Cộng Hoà
Mùa về khai hội hoàng hoa
Muôn năm danh nghĩa
Quốc Gia vẹn toàn ...

CAO MỸ NHÂN

CHỚP BỂ MƯA NGUỒN

Câu thơ: "Chớp bể, mưa nguồn"
Len vào tâm thức nỗi buồn núi sông
Ô hay, sông núi mênh mông
Mưa nguồn, chớp bể giữa mông mênh đời

Từ đi kiếm một phương trời
Quạnh hiu thương nhớ một người đã xa
Chân mây sấm động bao la
Nghe trong gió gọi sơn hà chuyển giông

Mịt mù góc biển, đầu sông
Nước non mời gọi cõi lòng ngẩn ngơ
Bâng khuâng non đọi, nước chờ
Sầu ai mưa nắng hững hờ, đứng đưng

"Vàng rơi không tiếc" nào nùng
Tình trôi bát ngát điệp trùng xót đau
Bây giờ cho tới muôn sau
Có chằng chớp lửa mưa dầu đó thôi...

CAO MỸ NHÂN

Hawthorne 5 - 4 - 2023

KHỐC CHỒNG

*Thôi thế từ nay vĩnh biệt rồi
Lòng Nhung đau đớn quá Dzung ơi!
Bao năm quán quýt tình chồng vợ
Nay bỗng lìa xa thảm thiết ơi!*

*Khóc Anh thắm đẫm đôi dòng lệ
Muốn nói... mà sao những nghẹn lời!*

*Kiếp sau ta lại tương phùng nhé!
Mãi mãi muôn đời... đôi sánh đôi!*

Phạm Thị Nhung – Paris

Công Viên Mc. Pherson Greenville SC

Hằng ngày đi bộ “Pạc” gần nhà, (1)
Cảnh đẹp, tươi, vui hiện rõ ra
Suối nước trong, theo dòng chảy miết
Nhờn nhờ đôi vịt, mặc người qua.

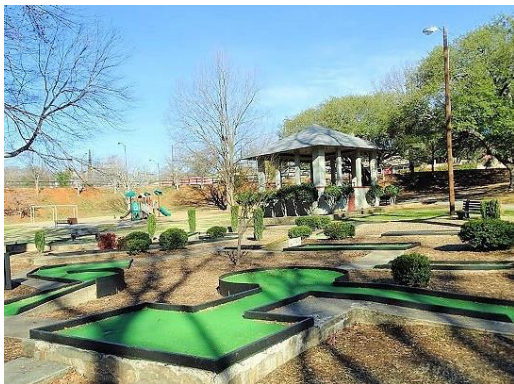
Ngõng Trời một cặp, đẹp mê hồn,
Ưa cỏ xanh, non, cứ đến luôn
Sóc đuổi nhau, leo cây, trốn bụi
Chim chuyền cành, nhảy, hót du dương.

Đường đi bộ, dọc suối hai bên,
“Quần vợt” hai sân cho tráng niên
Cầu tuột, xích đu cho trẻ nít
Tập chơi “Góp” bé vô cùng siêng (2)

“Pạc” ghi bảng lớn Mc. Pherson,
Có bốn con đường bao bọc quanh
Nơi luyện “Thân Hình luôn Khỏe Mạnh”
Nơi làm “Óc Sáng Suốt, Tinh Anh”

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

(1) Park (2) Golf

Chuyện Hỷ Hữu

Tại công viên bữa nay,
Có một chuyện như vậy:
Có “Pạc-Ty” sinh nhật
Người đông, nhiều bóng bay.

Cũng như là mọi ngày,
Ăn sáng xong đi ngay
Đến “Pạc” để đi bộ,
Lạ! ... nhiều người ngó cây.

Đậu xe xong ngó theo,
Thấy bùm bóng cheo leo
Trên ngọn cây cao lớn
Toong teng “bì giáy” đeo.

Mọi xe phải tránh xa,
Người cũng giạt vô nhà (2)
Xe “cứu hỏa” liền tới
Bắc thang “gỡ bóng ra”!

Hỏi ra mới biết là,
“Bì giáy” có “Đô La”
Bé cảm ơn “Ông, Chú” (3)
Một khay bánh Chốc-La”! (4)

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

1- Hai Xe Cứu hỏa đến công viên Mcpherson (Greenville SC) không phải để chữa cháy mà đến để lấy chùm bóng Sinh Nhật của cậu bé đã bắt cần, bị gió thổi bay lên cây cao, có buộc thêm bì thớ tiền mừng

2- Nhà vui chơi, họp mặt trong công viên

3- Các nhân viên cứu hoả.

4- Chocolate cake.

Gió Loạn

(Tranh vẽ của Họa Sĩ Thanh Trí)

Thu xào xạc hái từng chiếc lá
Rụng rơi phơi xác mùa đi
Nắng Hạ về gõ cửa xuân thì
Phượng thắm đỏ mùa thi rộn rã
Nhưng cuồng phong từ đâu vội vã
Xé tả tơi nón lá bài thơ

Nhuộm đỏ màu áo trắng mộng mơ
Tương lai tối đợi chờ... vô vọng
Thuyền tách bến buông theo dòng nước
Bệnh bông trôi hốt hải ra khơi
Tháng Tư buồn mòn mỏi ai ơi!
Quê hương ngóng... xa... Ôi vời vợi...

Kim Oanh

30/4/2013

Khắc Tên Nỗi Nhớ

(Tranh vẽ của Họa Sĩ ViVi)

Hè gục đầu chìm trong nắng lửa
Tháng Tư về trời ngửa nghiêng xiêu
Xác xơ thành phố chết tiêu điều
Bầu mây xám giăng chiều Quốc cửa

Chít khăn tang từ bữa người đi
Ôm hận đêm thồn thức những gì?
Làn gió buốt cố ghi nỗi nhớ
Mộng寐 đời tình ngỡ bên nhau

Rừng vẫn đó một màu xanh ngát
Áo hoa người lộng hát trời cao
Khắc tên ai tượng đá ngàn sau
Lưu dấu tích một thời oai dũng.

Kim Oanh

Bên Vườn Hoa Cải

Đi ngang vườn cải trở bông
Tìm nơi bóng mát giữa đồng bao la
Cảnh đẹp rục rĩ kia mà
Dừng xe để xuống cả nhà vui chơi

Hoa vàng trong nắng rạng ngời
Bướm ong bay lượn khắp nơi chan hòa
Tay em nâng lấy cành hoa
Mỉm cười duyên dáng mặn mà rất xinh

Em làm dáng, tôi ghi hình
Giữa vườn triệu đóa riêng tình lên ngôi
Con tim rung động bồi hồi
Đóa hoa trước mặt hỏi tôi yêu nàng?

Trong vườn triệu đóa hoa vàng
Mỉm cười khúc khích nhìn sang kia này
Má em ửng đỏ hây hây
Tôi không rời mắt đắm say bên nàng!

Y THY VÕ PHÚ

040223 - Một vườn hoa cải trên đường đến đất trại Holiday Lake.

Hoa Tím Đường Về

Đường về hoa tím tuôn rơi
Muôn vàn cánh nhỏ lả lơi nắng chiều
Thướt tha, mềm mại, yêu kiều
Cho hồn say ngất liêu xiêu thế này

Bâng khuâng nhẹ nhàng gió lay
Bông hoa tím tím trên cây mơ màng
Cánh hoa khe khẽ rộn ràng
Này kìa ong bướm nồng nàn tìm vui

Con ong say mật ngủ vùi
Ngẩn ngơ duyên mới
ngậm ngùi bướm qua
Cánh hoa rơi rụng xót xa
Niềm riêng nay đã nhạt nhòa còn đâu

Cánh hoa rụng xuống chân cầu
Theo dòng nước cuốn
xa nhau nghẹn ngào
Đường về bỗng thấy chên chao
Còn đâu hoa tím ngọt ngào hương thơm?

Y THY VÕ PHÚ

040323 - Dọc theo hai bên đường từ công viên Holiday Lake là những hàng hoa Hồng Lộc-Redbud tím đỏ xinh đẹp đến mê mẩn...

Một mình, một bước...

Trùng dương, lớn hơn ba phần tư Mẹ Đất, làm được gì hay chỉ tạo phong ba?
Con Người, nhỏ hơn triệu ly tử Ngân Hà, biết gom góp phù sa xây tổ quốc.

Nhất Phương

Một dải đất, bỗng nhiên chìm biển lửa
Một ngôi trường ngập ngựa dẫu tàn phai
Một không gian nhuộm tím cả tương lai
Một ánh mắt dõi dài theo Cuộc-Chiến...
Một góc phố hoang tàn vì binh biến
Một con người sừng sững ngó trời cao
Một ước mơ giản dị đáng tự hào
Một cuộc sống sáng gam màu Độc-Lập
Một tiếng nói chứa chan tình dân tộc
Một bàn tay xoa dịu nỗi đau trường
Một trái tim yêu nước thấu thiên đường
Một khối óc, đối phương gườm, Bất-Khuất
Một biên cương cứng hơn đồng hơn sắt
Một tình thương sưởi ấm dấu quân hành
Một sơn hà thấm đẫm máu liệt oanh
Một chiến sĩ bước tung hoành, Quyết-Tử
Một Quảng Trị... Bình Long... hồn quá khứ
Một Ukraine cố thủ nạn luân hồi
Một cuộc đời được mấy thuở người ơi?
Một dáng đứng, rạng ngời gương Tuấn-Kiệt.

THỊ HIỆN

Như vàng trắng sáng tỏ
Như thiều quang rạng ngời
Thích Ca Ngài thị hiện
Bậc đại giác ra đời

Ngài không là vị thánh
Cũng chẳng phải thần linh
Ý xuất trần đồng mãnh
Tu chứng quả vô sinh

Trần gian đầy bóng tối
Nhân loại vốn tham si
Người khai đường dẫn lối
Ươm hạt giống từ bi

Từ khi Ngài xuất hiện
Gieo ánh đạo nhiệm màu
Cõi Ta Bà tấm gột
Được giáo lý thâm sâu

Vì nhân duyên thị hiện
Dem từ ái, vị tha
Mong truyền thừa chánh pháp
Ngài - Phật tổ Thích Ca -

Nguyện một lòng theo Phật
Thề hộ đạo, giúp đời
Xin giảm các việc ác
Gắng làm việc lành thôi.

Thủy Lâm Synh

Mùa Phật Đản

ĐÊM DÃ NGOẠI

Mây và nắng đuổi qua đồng bát ngát
Lúa dậy thì hương thoảng vốc ngậy ngậy
Người vẫn bước nhưng trông chừng vội vã
Nắng ngày mưa không ấm nổi đôi vai
Mặt trời ngủ cho màn đêm buông vội
Ếch ngoài đồng gọi bạn hãy về nhanh
Mưa từng vạt rơi như chừng len lén
Sợ vô tình khuấy động bức màn đêm
Trăng đã mỏng thế mà còn e ấp
Chợt mây qua sơn phết dấu nhạt nhòa
Đom đóm thấp đèn bay qua vũng tối
Tiếng hạc gáy rơi nhẹ xuống bờ đê
Trong khoảnh khắc côn trùng lên tiếng thờ
Trời càng đen đêm dã ngoại càng buồn
Cô miên vẫn theo về bên gối chiếc
Nghe mơ hồ hồn lạc bến sông Tương.

Thủy Lâm Synh

TẮM TRĂNG

Đêm nay trăng sáng lại về đây
Dát bạc trên sông ánh nguyệt đầy
Bến hẹn thiên nga chừng quán quýt
Bờ sa lau lách hết lung lay
Đò khuya thêm thiếp đang ngon giấc
Mặt nước lạnh bình gợn bóng mây
Vạn vật chìm trong màu diễm ảo
Hương đồng cỏ nội ngát men say.

Thủy Lâm Synh

Cổng làng

Chiều hôm đón mát cổng làng,
Gió hiu hiu đẩy mây vàng êm trôi
Đồng quê vờn lượn chân trời,
Đường quê quanh quất bao người về thôn.
Sáng hồng lơ lửng mây son,
Mặt trời thức giấc véo von chim chào.
Cổng làng rộng mở. Ôn ào,
Nông phu lững thững đi vào nắng mai.
Trưa hè bóng lặng nắng oi,
Mái gà cục cục tìm mỗi dất con.
Cổng làng vại chị gái non
Dừng chân uest oải chờ con gió nồm.
Những khi gió lạnh mưa buồn,
Cổng làng im ỉm bên đường lội trơn.
Nhưng khi trắng sáng chập chờn,
Kìa bao nhiêu bóng trên đường thướt tha.
Ngày mùa lúa chín thơm đưa...,
Rời Đông gầy chết, Xuân chưa vội vàng.
Mừng xuân ngày hội cổng làng,
Là nơi chen chúc bao nàng ngây thơ.

*

Ngày nay dù ở nơi xa,
Nhưng khi về đến cây đa đầu làng;
Thì bao nhiêu cảnh mơ màng,
Hiện ra khi thoáng cổng làng trong tre.

Bàng Bá Lân

Nguồn:

1. Hoài Thanh, Hoài Chân, Thi nhân Việt Nam, NXB Văn học, 2007
2. Nguyễn Tấn Long, Nguyễn Hữu Trọng, Việt Nam thi nhân tiền chiến, NXB Sống Mới, Sài Gòn, 1968

Village Gateway by Bàng Bá Lân

Standing at the village gateway in late afternoon for a breeze catching
Watching the golden clouds on which the light winds are pushing
The green fields are stretching to the horizon far away
Pathways round about full of people who return to village at end of day.
The crimson clouds are floating leisurely in the pinkish morning,
The sun awakes to which the birds are singing and saluting.
When the gateway is open wide, oh it is so noisy,
And farmers are leisurely walking into the day so sunny.
In summer at noon the sun is harsh, creating shadows so stationary
The hens lead their chickens in food searching trips patiently.
Some young girls at the village gateway are standing and loitering
Who are slacking and waiting for the cool breeze which is late in coming.
When there are cold winds and it is sorrowfully rainy,
The village gateway is silent beside the pathway so slippery and muddy.
But when moonlight is flickering further in the distant
Then there are so many people on the pathway, who are so lissome.
The harvest of ripe fragrant rice is quick in coming and going
Then winter is dying, and spring is leisurely in coming.
In spring festival, the village gateway is the place to see
All the girls in a hustle who are so young and of naivety.

*

Today even though I am living at a place far away
But when I come back near the banyan tree at the village gateway
Then all the beautiful scenes that are so dreamy
Would flash back when the gateway appears in rows of bamboo trees.

**Translated from Vietnamese into English by Hường Cau Cao Tân
on 30 June, 2020, in British Columbia, Canada.**

TRONG MƠ

*Ngoài song ta đứng ngẩn ngơ
Bên song em vẫn thờ ơ lạnh lùng
Tiếc gì một nụ môi hồng
Một tia mắt ấm mà không trao mời?
Để ta lạc lõng giữa trời
Nắng vàng từng giọt rã rời pha phôi.
Bên này ta vẫn đơn côi
Ngẫm buồn thân phận nổi trôi tháng ngày
Đêm về uống rượu thật say
Ngỡ như em mở vòng tay đợi chờ.
Thì thôi em cứ thờ ơ
Còn ta, ta sống trong mơ một mình!*

LÝ TÓNG

SOLITARY DREAMS - Translation by **THANH-THANH**

Outside here I was standing, an astounded fool;
Behind the window-frame you remained cool.
Why to spare just a smile on your lips, rosy, tender?
Why to save even a warm regard, not to render?
So that I myself felt lost in the inapposite place
With each yellow sunbeam in a withering space.
On this side I have still been always alone
Reflecting upon my plight, a plankton grown.
Every night I rely on wine to booze – gee! –
To imagine your opening arms intended for me.
Well, do continue to be chilly in the extreme!
As for me, I live my life in each solitary dream!

VĨNH-BIỆT LÝ TÔNG

5 Tháng Tư 2019

Lý Tông thương yêu, Lý Tông ơi,
Âm Dương hai nẻo cách nhau rồi!
Từ nay khép lại trong hùng-sử
Một thuở hiên-ngang giữa cuộc đời.

Em đã tung-hoành thỏa chí trai,
Trọn đời nợ nước trữu hai vai,
Xông-pha nguy-hiểm liều thân sống:
Đảm-lược trên đời để mấy ai?

Em đã hy-sinh thể mọi người
Đối-đầu giặc dữ khắp trần-ai:
Kẻ thù là của toàn Nhân-Loại –
Thế-Giới chơi chung một ván bài.

Thất-thế nhất-thời: cảnh-hướng chung.
Ai đem thành/bại luận anh-hùng?
Em nên hãnh-diện vì em đã
Giữ trọn lời thề với kiếm+cung.

Em hãy nằm yên nghĩ thanh-thời!
Sau em sẽ có biết bao người
Đứng lên tiếp-nói con Đường Sáng:
Chính-Nghĩa bao giờ cũng thắng thời!

LÊ XUÂN NHUẬN

ADIEU, LÝ TÔNG April 5, 2019

Oh Ly Tong, my beloved Ly Tong!
Life and death have two ways parted far and long.
From now on is closed the heroic page
Of a haughty time amidst this critical stage.

You have ruled the roost, resolute to be a man:
Civic duties on your shoulders are all your life's plan.
In spite of peril, rushing into danger:
Such courage who had been so daring a ranger?

You have sacrificed for all human race,
Confronting the enemy in the world anyplace:
Hostile communism is to humanity a rival, same,
We are playing the common sacred game.

To temporarily lose ground is a common situation.
To assess, success or failure is not a foundation.
You can be proud as you were while alive
Because you kept your words to always strive.

Rest in peace Ly Tong, my dear brother!
And believe that after you there are multiple other
Compatriots to continue to follow your bright way:
Just Cause will win on a certain Victorious Day!

English version by **THANH-THANH**

Có Phải Là Em

*Có phải là Em ... Hoa hóa thân
Hương thơm êm dịu từ trong tâm
Cho ta ngỡ ngẩn, lòng say đắm
Một nụ cười ai tươi nắng xuân*

*Có phải là Em ... một áng Mây
Phương trời xa thăm đến nơi đây
Thướt tha tơ liễu soi dòng mộng
Suối tóc nhung mềm, hương ngát ngây*

*Có phải là Em ... vạt Nắng hoa
Dịu dàng tỏa sáng khắp gần xa
Dù chiều sương lạnh, đêm u tối
Sưởi ấm tim ai vạt ánh ngà*

*Muôn sợi tơ trắng soi bước Em
Thanh thanh dáng ngọc, nét mơ huyền
Ta đem thơ dệt vòng hoa mộng
Gửi đến cho Người trong bóng đêm*

vương thanh

Có Phải Là Em, thơ vương thanh, Phạm Thị Diệu Thu diễn ngâm:

<https://www.youtube.com/watch?v=zKg71JW8hIk>

Huế, Nỗi Nhớ Khôn Cùng...

Nhắc chuyện xưa như vẽ vờ huyền thoại
Ngọn gió diêu kỳ thổi đến thần kinh
Những mái lầu cong lưỡng châu long phụng
Khúc Nam Ai điệu ca Huế rất tình!

Cố Đô đó là một trời kỷ niệm
Vùng tuổi thơ hoa mộng dễ gì quên
Ánh trăng mơ lọc qua tầng cổ thụ
Trầm hồi chuông lạnh lẽo mỗi từng đêm

Khi rời Huế là khởi mùa binh lửa
Buổi chia ly quả bịn rịn vô cùng
Ngó nhịp cầu rồi ngược lại dòng sông
Trông bến cũ thuở qua đò Thừa Phủ

Chuông Linh Mục mỗi sáng mai vọng đõ
Tiếng mõ loan Diệu Đế thức hưng đồng
Kìa Đông Ba Gia Hội nổi liền dòng
Có xa mấy ghe lườn qua cồn Hến...

Huế một thời ươm vô vàn triu mến
Con đường trắng Thành Nội ngõ Đặng Dung
Mái nhà thân thương tuổi nhỏ nương thân
Lớn dần lên nhờ bát cơm Phiếu Mẫu

Những tên xưa nào Hiếu Nhơn, Trung Hậu...
Này Trung Tích nọ Bộ Học, Bộ Tham ...
Ngã Tư Anh Danh đến Viện Bảo Tàng
Di Luân Đường ... trơ hai hàng tượng đá...

Hình thái Huế một thời rặng nhớ quá
Súng thần công lời gió lộng cao tầng
Xa Huế rồi mà cứ mãi băng khuâng
Giữa Sài Gòn đã nhiều lần bật khóc...!

Nhạc quán khuya nghe lịm hồn thổn thức
"Về miền Trung" buồn da diết mản rã
"Ai ra xứ Huế" thấm thía chi bằng...
Lau nước mắt nghe "Mưa trên phố Huế"!

Ôi Huế !... Ở thì buồn đi thì nhớ
Thành quách rêu phong gói kín nỗi niềm
Đề xa rồi nỗi nhớ cứ triền miên
Lá vàng rơi trên dấu hài cung nữ!

Chừ đem Huế theo bước chân viễn xứ ...
Cả tiếng mưa rơi cổ kính con đường
Bến sông qua có tên những ngôi trường
Gom buồn vui quay vòng về dĩ vãng...

Huế của một thời kiêu sa lãng mạn!
Dấu hoang tàn cổ kính ngự trong ta...

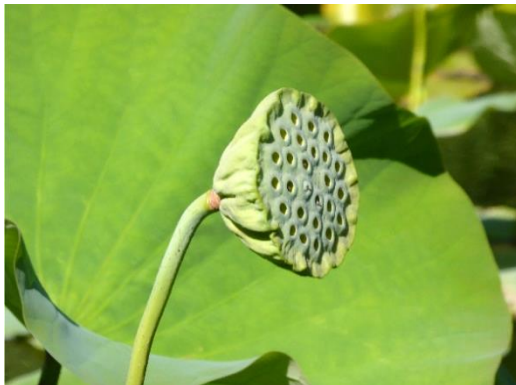
Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

8/2018

SOI GƯƠNG

*Thoảng nhìn tôi trong gương,
Thấy sao vô duyên tệ!
Mặt mày ngơ ngác thế,
Không có người yêu đâu!
Người ban đầu – Tình đầu.
Ngắm mực mà mái tóc,
Thấy giận hờn muốn khóc!
Cắt ngắn màu nâu nâu,
Không giữ được bao lâu.
Làm sao buộc tình lại?
Cúi xuống lòng bàn tay,
Những ngón thô trơ xương.
Càng nhìn càng buồn hơn,
Cách gì rồi cũng mất!
Ngây ngô – Tình thứ nhất.*

Nguyễn Mây Thu

MƯA

*Mưa từ nơi đâu mưa rơi sang đây.
Mưa đan từng làn mưa xuyên rừng cây.
Buồn thêm lòng người, sầu cho tình đời.
Buồn ơi. Tình ơi. Mưa rơi... mưa rơi...
Nhìn theo mưa rơi càng thêm bụi ngùi,
Còn đâu duyên tơ mơ ngày chung đôi.
Người đi xa vời. Tình xưa phai rồi.
Mưa hoài còn rơi. Mưa ơi... mưa ơi...*

Nguyễn Mây Thu

(11-04-2023)

SAIGON CỦA TÔI

(Viết thay lời một người vợ lính)

Saigon của tôi là đường Duy Tân,
Với mưa rất xa và nắng thật gần
Hàng cây xanh, nhớ những ngày hò hẹn
Em chờ Anh, bồn chồn gót chân.

Saigon của tôi là dốc cầu Kiệu,
Sáng đạp xe đi, chiều đạp xe về.
Nắng ướt mi, mưa làm môi khô héo,
Em nhớ Anh, phố dài lê thê.

Saigon của tôi là giảng đường Văn Khoa,
Có những cặp kính dày mơ làm hiền triết,
Em thì làm thơ qua lệ nhòa
Sẽ đọc cho Anh nghe, ngày Anh về phép.

Saigon của tôi là góc bàn thư viện,
Nơi những buồn phiền chìm xuống dịu êm.
Dấu nụ cười trong trái tim vừa khép,
Đầy nỗi nhớ Anh, nỗi nhớ ngọt mềm.

Saigon của tôi là ly café buổi tối,
Thức học bài và viết thư cho Anh.
Bài Triết lý giảng về nguồn cội,
Thư cho Anh, niềm mơ ước mỏng manh.

Saigon của tôi là những con hẻm nhỏ,
Đắt dứ nhau đi, nào thấy tận cùng
Có những khoảng trời rộng mênh mông,
Anh đã cho Em trái tim và hơi thở.

Saigon của tôi là những người vợ trẻ,
Ôm con đợi chồng bên ngọn đèn khuya
Em cũng đợi, sao chẳng thấy Anh về,
Không ôm con mà ôm đôi giòng lệ.

Saigon của tôi là những ánh đèn màu,
Nơi họ hát lên “ngày mai đi nhận xác”
Có ai biết Em đang thổn thức,
Anh thì đang thấm thía niềm đau.

Saigon của tôi là những bản tin chiến sự,
Giặc chết nhiều, ta không mất bao nhiêu.
Em ngồi đếm những mối tình dang dở,
Nơi chiến trường,
Anh có thấy những oan khiên?

Saigon của tôi là những sáng bình yên,
Và những đêm khuya âm ỉ đạn pháo.
Nghĩ đến Anh đang dưới trời mưa bão,
Em lặng lẽ buồn như giờ giới nghiêm.

Saigon của tôi là ngày ba mươi tháng tư,
Cơn hồng thủy xô nhào đất nước
Quê hương đau, niềm bi thương chất ngất,
Em lạc mất Anh, nỗi nhớ vô bờ.

Saigon của tôi, những tháng ngày khắc khoải,
Tức tưởi qua đời vì bị thay tên.
Anh ở đâu, giữa đất trời cần cỗi?
Em mỗi mòn đếm bước thời gian.

Saigon của tôi là ngày chờ đêm đợi,
Sao Anh đi không một tiếng hẹn về?
Ngày mù sương và đêm vời vợi,
Em nơi này, nước mắt ngập sơn khê.

Saigon của tôi cuối cùng là tái ngộ,
Mẹ sáng nay bỗng rạng rỡ tiếng cười.
Nắng chiều soi bóng Anh bên cửa sổ,
Em biết từ đây Anh mãi mãi bên đời.

Đã một thời chừng như quên lãng,
Dù ngàn năm, Saigon mãi trong tôi.
Mãi xót xa, ngỡ ngang cơn ảo mộng,
Vẫn trên kia, lãng đăng cụm mây trời

Tuệ Trung Lê Trọng Dũng

Tượng Nhớ Người Lính VNCH

Tượng lính đầu rời chôn nghĩa trang
Lòng đau tưởng nhớ lá cờ vàng
Ơi người chiến sĩ mồ sương phủ
Hỡi kẻ anh hùng đất cỏ lan
Lệ đầm hương bay lòng nắng tắt
Châu nhà khói tỏa phải chiều tan
Rừng sâu cải tạo buồn non nước
Một thửa hy sinh phận chẳng màng

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 4/2023

Tượng Niệm 30/4

Nổi trôi vận nước đảo thời
Oán hờn giấc Bắc chẳng vui hận thù
Sĩ quan “cải tạo” tội tù
Rừng sâu nước độc tối mù tương lai

Vợ hiền gánh vác hai vai
Lăn thân lết chợ miệt mài nỗi đau
Dân còn vượt biển thi nhau
Đại dương liều chết chìm sâu xác người

Tượng lãnh tuần tiết ba mươi
Tháng tư nén giọt lệ rơi nghiêng mình
Trước đài tưởng niệm hương linh
Anh hùng, tử sĩ hy sinh lặng thầm

Nén hương nghi ngút thành tâm
Tiền nhân, tiên tổ tri ân một đời

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 4/2023

CHUYỆN TÌNH XƯA

Thể Áp cú

*Thơ thần em làm rối cuộn tơ
Tơ ông đày xuống cõi xa mờ
Mờ phai năm tháng sâu hoa nhạt
Nhạt úa vàng trắng tử mộng hờ
Hờ hững thuyền xuôi dòng biển lạ
Lạ lòng gió tấp bến tiêu sơ
Sơ khai như thuở trời yêu đất
Đất lạnh, đôi mình kết bạn thơ!*

Thy Lệ Trang

VIRGINIA CHIỀU MƯA...

*Mưa lạnh, em về ướt thấm vai
Cà phê giọt đắng... trắng đêm dài
Hồn thơ... con sóng xô xao vỹ
Nhịp thở... ân tình đắm đuối say
Thung lũng- chiều rơi phai sắc lá
Đường rừng- anh nắm nhẹ bàn tay
Ngỡ như hò hẹn từ muôn kiếp
Xa cách- lòng riêng luyến tiếc hoài!*

Thy Lệ Trang

TỪNG BƯỚC THƠ HOA

Bỗng nhớ về đâu một thuở nào
Nắng hồng như lụa mắt như sao
Lung linh con chữ đôi bờ giấy
Đưa cả hồn thơ bay vút cao

Từng bước chân vui tuổi lá vàng
Mà lòng vẫn thấy nắng xuân sang
Vẫn mơ ngà ngọc đời cao rộng
Ấm áp hồn thơ tiếng hát vang

Lòng vẫn đi tìm những thiết tha
Cát hồng đưa đẩy bước chân hoa
Vẫn mơ trời đất dài thi phú
Mang trọn ân tình thuở nắng qua

Giữ mãi tình em sáng đẹp trong
Thơ chung một hướng bước đi cùng
Bao la trời đất tình trang trọng
Cho ấm hồn thơ giữa ước mong

Đời chỉ còn thơ ngày tháng ngoan
Bồng bềnh không thấy giấc mơ tan
Thấy đời vẫn đẹp như hoa gấm
Óng ả từng lời thơ chứa chan

Lòng mãi riêng em đến tận cùng
Áo thơ che đủ cuộc tình chung
Nay mưa mai gió đời không lạnh
Đã có lời thơ ấm áp hong

Một chút tình hoa cũng đủ hồng
Trên đường thiên lý bước Thu Đông
Lạnh lùng đôi lúc đời thêm gió
Khắc khoải đêm mờ bóng nguyệt không

Xin giữ tình em mãi lụa là
Chữ tình chữ nghĩa tuổi nghìn hoa
Ngược xuôi như đã vàng chân ngọc
Vẫn thiết tha hồng vẫn thiết tha

Còn có gì đâu để ước mơ
Đời như hương ngát tuổi đôi bờ
Có em tôi có lời hoa mộng
Tình đẹp trang đời bước bước thơ.

MÀI TÓC SƯƠNG BAY

Ngập ngừng mái tóc sương bay
Gặp nhau cuối gió đầu mây vô chừng
Bài thơ thuở nọ tang bồng
Câu thơ ngày cũ vô cùng đong đưa

Tôi về tìm lại dấu mưa
Đường chiều còn những hạt thơ trắng rùng
Ý thơ như chữa cạn dòng
Trăm năm tròn vẹn lời mong vô vàn

Đường đời vẫn bước thênh thang
Tôi mang chiếc áo thơ vàng dậm xa
Lòng như muôn ánh trăng ngà
Đôi vai còn nặng gánh hoa chung tình

Vô cùng câu chữ lung linh
Sáng vòng nhật nguyệt nhân tình bao la
Tôi đi năm tháng hiền hoà
Không mong thân thế lụa là tuổi tên

Mai chiều cát bụi bay lên
Thôi cảm thêm những lụy phiền đôi tay
Tôi ôm tuyệt diệu tháng ngày
Lời thơ luyện nhớ mơ say bốn mùa

Tấm lòng tròn vẹn trời thơ
Hương đời thơm ngát đôi bờ tình say
Tôi về mái tóc sương bay
Bóng đời như đã tháng ngày nghiêng rơi.

Hoa Vãn

Xuân đã đến rồi! Công viên Fallsgrove, Rockville, Maryland - Ảnh: PAD

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tạp thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

****

Mời quý vị thưởng thức một ca khúc trữ tình nhẹ nhàng: “HAI MƯƠI CÂU CỦA TUỔI TRẺ”

Thơ: Song Hồ - Phổ nhạc: Nguyễn Hiền; Tiếng hát: Tâm Hào

https://www.youtube.com/watch?v=8tKSjP_s3gE